



KATEDRÁLNY INFOLIST

9 - 15.1.2012

farský týždenník, číslo 2/2012, ročník VI.



Liturgický kalendár:

Piatok	7.1.	Sv. Hilára, biskupa a učiteľa Cirkvi	<i>Lub. spom.</i>
Nedeľa	15.1.	2. NEDEĽA V OBDOBÍ „CEZ ROK“	

Začína Obdobie „Cez rok“

Dnešnou nedeľou končí Vianočné obdobie a začína obdobie „Cez rok“.

Rekolekcie kňazov

V **utorok, 10. januára** sa budú konať celodiecézne **kňazské rekolekcie** v Kňazskom seminári v Badíne.

Preto sv. omša o 8.³⁰ nebude. Spovedná služba začne až popoludní od 13.⁰⁰ hod.

Večer nad evanjeliom

V **utorok, 10. januára o 19.⁰⁰ hod.** sa v Diecéznom centre Jána Pavla II. bude konať prezentácia knihy Silvana Faustiho: **Nad evanjeliom podľa Lukáša**, pod názvom: **Večer nad evanjeliom**.

Program:

- Slovo diecézneho administrátora (*Mons. ThDr. Marián Bublinec, PhD.*)
- Preezentácia knihy (*Sr. Mgr. Anna Mátiková, FSP*)
- Evanjelium - Slovo pre náš život (*SSDr. Blažej Štrba, PhD.*)
- Hudba v podaní žiakov Konzervatória J.L.Bellu v B.Bystrici
- Ukážka z knihy a priestor na diskusiu

Možnosť výhodného zakúpenia kníh z edície *Nad evanjeliom*

Slovom žalmu k jubileu

Kňazský seminár v Badíne pozýva na II. ročník cyklu **Slovom žalmu k jubileu**, v rámci prípravy na 1150. výročie príchodu našich vierozvestov.

Prvé stretnutie bude v **pondelok, 9. januára 2012** a začne sv. omšou **o 18.30 v seminárnom kostole**. Hlavným celebrantom bude Mons. **Viliam Judák**, nitriansky diecézny biskup, ktorý v prvej prednáške priblíži osobnosť banskobystrického biskupa Štefana Moysesu. V druhej prednáške **SSDr. Blažej Štrba** urobí výklad Žalmu 50 s titulom „Spytovanie svedomia“.

ŽIVOT VO FARNOSTI

Benefičné koncerty

- V piatok sa konal benefičný Slávnostný vianočný koncert Katedrálneho speváckeho zboru Xaverius, z príležitosti 70. výročia vzniku zboru. Pri tejto príležitosti sa na polievky pre núdzných, ktoré sa podávajú v *Dome pre núdzných*, vyzbieralo 197,00 EUR.
- V sobotu sa konal benefičný koncert súrodencov Jendruchovcov, počas ktorého sa robila zbierka na Hospic v Dome Božieho milosrdenstva.

Vaša finančná a materiálna pomoc kostolu

V uplynulom týždni prispeli **na kostol**: bohuznáma rodina 30 Eur, rodina Dvořáková 20 Eur, rodina Rusnáková 20 Eur.

Všetkým darcom úprimné Pán Boh zaplat!

SVĚTÁ OMŠA (55.)

LITURGICKÉ SLÁVENIE EUCHARISTIE (38. časť)

PRIEBEH SLÁVENIA – LITURGIA EUCHARISTIE (15.)

Obrad pokoja (I.)

Po modlitbe Pána s embolizmom a doxológiou nasleduje *obrad pokoja*, ktorým veriaci prosia o pokoj a jednotu pre Cirkev a celú ľudskú rodinu a navzájom si prejavujú lásku prv, ako budú mať účasť na tom istom Chlebe (VSRM, 56 b).

Ide tu teda o dve veci: **prosiť o pokoj** pre všetkých a **prejaviť si lásku**

navzájom, lebo len milujúce srdce môže s úžitkom prijať Kristovo telo a krv. V terajšom misáli má tento obrad tri časti; je to:

1. modlitba kňaza za pokoj;
2. prianie pokoja zo stránky kňaza celej komunite a jej odpoveď;
3. gesto pokoja kňaza a veriacich navzájom; táto časť je dobrovoľná.

Modlitba kňaza za pokoj

Táto modlitba pokoja *Domine Iesu Christe* sa prvý raz vyskytuje v 11. storočí, a to na území Nemecka, odkiaľ sa rýchlo rozšírila a vošla aj do misála Pia V. (1570). Znela:

Pane Ježišu Kriste, ty si povedal svojim apoštolom: Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Nehľad na moje hriechy, ale na vieru svojej Cirkvi a podľa svojej vôle jej milosti-

vo daruj pokoj a jednotu, lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen. V takejto forme je aj v novom misáli s výnimkou tejto úpravy: Namiesto „nehľad' na moje hriechy“ je teraz: „**nehľad' na naše hriechy**“. V misáli Pia V. bola totiž táto modlitba súkromnou modlitbou kňaza; hovoril ju sklonený a potichu, so zloženými rukami, dotýkajúc sa oltára. Teraz ju kňaz hovorí nahlas s rozopätými rukami a na konci ľud odpovie: Amen. Táto modlitba osobitným spôsobom vyjadruje teologický význam celého obradu pokoja. Pokoj, o ktorý prosíme, je dar Zmŕtvychvstalého Ježiša Krista apoštolom. Kňaz prosí, aby sa splnil Kristov príslub: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam“ (Jn 14, 27) teraz, v tejto chvíli, pre komunitu zhromaždených veriacich.

Prianie pokoja

Kňaz, obrátený tvárou k ľudu rozopne a znova zloží ruky a hovorí:
„Pokoj Pánov nech je vždy s vami.“

Gesto pokoja

Táto posledná časť obradu pokoja je fakultatívna, teda ľubovoľná. A v jednotlivých krajinách sa slove aj samotným gestom prejavuje inak.

V slovenskom misáli je toto znenie:

Diakon (kňaz) môže dodať: *Dajte si*

Touto modlitbou sa obraciame na Krista, nie na Otca (na ktorého sa zvyčajne obracajú naše modlitby v omši), a to preto, že je prípravou na sväté prijímanie, na prijatie Krista, ktorý svojím pokojom zjednocuje nás, veriacich. Pokoj, ktorý Kristus prisľúbil svojim učeníkom pred svojim umučením, dáva im po svojom zmŕtvychvstaní, keď sa im zjavuje živý a dáva im moc odpúšťať hriechy (porov. Jn 20,19-23). Prijať pokoj a odpustenie sú charakteristickými črtami života Cirkvi, silným veľkonočným zážitkom. Obrad pokoja je osobitnou spomienkou veľkonočného tajomstva: Zmŕtvychvstalý Pán je prítomný v Cirkvi a dáva pokoj a jednotu; hriechy sa už nepripočítajú; všetci vytvárajú jediné spoločenstvo v Pánovi a s Pánom.

Ľud odpovie:

„I s duchom tvojím.“

Rozopnutie rúk je tu gestom prvotného znaku kolektívneho objatia.

znak pokoja. Podľa miestneho zvyku všetci si dajú navzájom znak pokoja a lásky. Kňaz dá znak pokoja diakonovi alebo posluhujúcemu. Zbor zvolá: Pokoj a bratská láska. Všetci pokračujú: nech je medzi nami. A podajú si ruky.

V talianskom misáli sú napríklad

až štyri výzvy v obrade pokoja:
V nemeckom misáli je len modlitba kňaza bez odpovede ľudu a gesta pokoja.

Prvotné gesto pokoja

Bozk pokoja je v Cirkvi prastarým zvykom. Svätý Pavol končí svoje listy: „Pozdravte sa navzájom svätým bozkom“ (Rim 16,16; 1 Kor. 16, 20; 2 Kor 13, 12), Pozdravte všetkých bratov svätým bozkom (1 Sol 5, 26). Podobne svätý Peter: „Pozdravte sa navzájom bozkom lásky“ (1 Pt 5,14). Bozk zvyčajný u ľudí Východu stal sa v apoštolských časoch výrazom lásky k blížnemu a bratskej lásky medzi kresťanmi. V Ježišových časoch bol bozk znakom pozdravu, ako to vidno v rozprávaní o farizejovi a kajúcej žene: „Vošiel som do tvojho domu a nedal si mi vodu na nohy... nepobožkal si ma“ (Lk 7, 44-45).

Takto chápeme, že bozk pokoja sa dostal aj do liturgie svätej omše. Už svätý Justín (okolo roku 155) vo svojej Apológii I. hovorí: „Keď skončíme modlitby (modlitby veriacich) navzájom sa pozdravíme bozkom.“ Aj svätý Hypolit (okolo roku 218) v Traditio Apostolica, v ktorej máme opísaný najstarší formulár biskupskej vysviacky, ho-

vorí: „Keď sa stal biskupom, majú mu dať všetci ústami bozk pokoja.“ (I, 8-34).

V obidvoch svedectvách je bozk pokoja po bohoslužbe slova. Svätý Augustín (+ 430) hovorí o bozku pokoja pred svätým prijímaním. Zároveň aj vysvetľuje zmysle tohto bozku:

„Kresťania sa pobožkajú svätým bozkom. Je znakom pokoja; to, čo vyjadrujú ústa, nech sa uskutoční vo svedomí. To znamená: ako sa tvoje pery približujú k perám tvojho brata, tak tvoje srdce sa nesmie vzdialiť od jeho srdca.“

Z apoštolských čias poznáme aj gesto podania rúk ako znamenie spoločenstva („Jakub, Kéfás a Ján, ktorých pokladali za stĺpy, podali mne a Barnabášovi pravicu na znak spoločenstva“ - Gal 2, 9).

Význam znaku pokoja a lásky

Obrad pokoja je na prvom mieste výrazom bratskej lásky a zároveň potrebnou prípravou na sväté prijímanie. Je teda vznešeným zvýraznením bratského spoločenstva medzi veriacimi a spoločenstva s Kristom. V tomto viditeľnom znaku pokoja a lásky sa krásne naznačuje, že sa svätým prijímaním dosahuje aj jednota veriacich v Kristovi.

(Pokračovanie nabudúce)